

РЕШЕНИЕ

№ 644

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9622** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма] ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление С., [улица] представлявано от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв. М. Г., срещу РЕШЕНИЕ от 25.06.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД №14425/2020г., с което е потвърдено НП №Р-10-535 от 30.09.2020г. издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя ЗД [фирма] на осн. чл.647 ал.2 и чл.644 ал.2 пр.2 вр. ал.1 т.2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 4000.00лева, за нарушение по чл.496 ал.2 вр. ал.1 от КЗ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че неправилно е установена фактичката обстановка, като не се оспорва извършеното нарушение, а се твърди, че то не е извършено в условията на повторност и неправилно е приложена квалификацията за по-тежко наказуемо нарушение.

Твърди се, че в АУАН не се съдържа описание на нарушение извършено при условията на повторност. Твърди се и че процесното НП не съответства на описаната в АУАН фактическа обстановка.

Навеждат се твърдения и за неправилно установена дата на нарушението.

Изложени са твърдения за неспазване сроковете предвидени в чл.34 от ЗАНН, без да е конкретизирано това становище. Твърди се също и че СРС не е изследвал въпроса дали претенция пред застрахователя е била редовно предявена.

Отделно от изложеното се оспорва размерът на санкцията, като се твърди, че същата не съответства на тежестта и характера на нарушението. Твърди се че липсват отегчаващи отговорността обстоятелства.

Направено е и искане за квалифициране на нарушението като маловажен случай по реда на чл.28 от ЗАНН, тъй като към момента на съставяне на АУАН е било изплатено застрахователното обезщетение на застрахования. В заключение е направено искане за отмяна на атакуваното Решение и НП, като алтернативно е формулирано искане за изменение на НП като бъде намален размерът на санкцията до предвидения в закона минимум.

В с.з. касаторът е редовно призован не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – КФН изпраща процесуален представител в проведеното публично заседание, който оспорва жалбата и счита, че атакуваното съдебно решение следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Депозира писмени бележки. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 25.06.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД №14425/2020г., с което е потвърдено НП №Р-10-535 от 30.09.2020г. издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя ЗД [фирма] на осн. чл.647 ал.2 и чл.644 ал.2 пр.2 вр. ал.1 т.2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 4000.00лева, за нарушение по чл.496 ал.2 вр. ал.1 от КЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление – подробно описани в придружителното писмо изпратено до СРС ведно с въззивната жалба от КФН, а също и показанията на свидетелката С. В. А., дадени в хода на съдебното следствие проведено по делото в СРС. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл.496 ал.2 вр. ал.1 от КЗ, като е осъществил състава на нарушението. Според решаващият съд, касаторът безспорно е извършил деянието, като подробно е мотивирал това свое заключение и е обсъдил подробно всяко едно от възраженията и събраните по делото доказателства. Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря. Правилно е и становището на СРС, че АУАН и НП са съставени в изискуемата от закона форма и имат съответното съдържание, като не са допуснати каквито и да било процесуални нарушения при издаването им от компетентните за това лица. Съдът не споделя становището на касатора, че фактическата обстановка е описана неточно и неправилно е била

установена, дори напротив, счита, че същата е установена в пълнота като в хода на съдебното следствие са били събрани всички възможни доказателства и са изчерпани процесуалните способности за събиране на доказателства.

Правилно СРС е отчел и факта, че санкцията е определена близо до предвидения минимален размер за нарушението и преценката на наказващия орган в това отношение е правилна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 101-ви състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Пред касационната инстанция не са направени възражения различни от изложените пред въззивния съд. На всяко едно от възраженията СРС се е произнесъл обстойно и мотивирано. Правилно е и становището на СРС относно датата на нарушението. Правилно е описано, че застрахователят е длъжен в тримесечен срок от предявяване на претенцията по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, считано от 05.09.2019г. окончателно да се произнесе по предявена пред дружеството застрахователна претенция. Правилно е посочено, че крайният срок за произнасяне от страна на застрахователят е бил 05.12.2019г. Подробно са описани и начините по които е следвало касаторът да се произнесе по депозираната претенция.

Правилно е била определена и действащата към момента на нарушението санкционна норма. Изложени са доводи за наличието на квалифициращия елемент „повторност“ за нарушението, като не се спори от касатора, че е налице влязло в сила НП №Р-10-522 от 16.05.2019г., което е влязло в законна сила на 28.09.2019г.

СРС е съпоставил размерът на наложената санкция със засегнатите обществени отношения, периода на закъснение за окончателно произнасяне по претенцията, с вида, характера и тежестта на извършеното нарушение.

Правилно СРС се е произнесъл, че липсват допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП.

И настоящата инстанция споделя разбирането, че нарушението не следва да се квалифицира като маловажен случай по реда на чл.28 от ЗАНН. Безспорно настоящото нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други такива нарушения, а завишеният размер на санкцията е предвиден от законодателят за нарушение извършено при условията на повторност.

Правилно СРС е определил и размерът на юрисконсултското възнаграждение, като е отчел сложността на производството.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил и как е доказано то. Съдът не споделя възражението за неправилно установена фактическа обстановка. Ясно е, че на касаторът е надлежно връчен съставения му АУАН, като при връчването представляващия дружеството не е направил възражения по констатациите в акта, такива не са били депозираны и в тридневния за това срок.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 25.06.2021г. на СРС, НО, 101-ви състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе по искането за присъждане на разноски на ответника, като намира, че следва да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА решение от 25.06.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД №14425/2020г., с което е потвърдено НП №Р-10-535 от 30.09.2020г. издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя ЗД [фирма] на осн. чл.647 ал.2 и чл.644 ал.2 пр.2 вр. ал.1 т.2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 4000.00лева, за нарушение по чл.496 ал.2 вр. ал.1 от КЗ.

ОСЪЖДА ЗД [фирма],[ЕИК], да заплати по сметка на Комисията за финансов надзор на Р България с адрес С., [улица] сумата от 80.00лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.